

Zadnje vesti

Menda bomo imeli lep maj, četudi sem in tja oblačno. Za prvi maj je napoved ta, da bo lepo, najvišja temperatura 50, najnižja 37 stopinj.

April, ki se je poslovil, je znan kot nestanovit. Letošnji april je bil še posebno nestanovit. Bilo je 21 dni, ko je deževalo ali snežilo, 17 dni ko je bila temperatura pod normalo, in deset dni ko je temperatura padla in se dvignila od 10 do 20 stopinj.

Prvi maj se bo danes proslavil kakor drugod v Evropi, tudi v Moskvi, kjer bo na rdečem trgu velika vojaška parada. Pričakujejo, da bo Rdeča armada pokazala nove tipe letal-lovcev. Glavni govornik bo vojni minister maršal Žukov, ki je prepričan, da se bo mrzla vojna še nadaljevala, tudi pa je kriv zapadni blok, ki da se oborožuje zoper Sovjetsko zvezo.

Proslave se udeležita tudi Hruščev in Bulganin, ki sta se večeraj vrnila iz Anglije v Moskvo. Oba sta poudarjala, da si želita čim večje prijateljstvo z Združenimi državami.

Zidarji v okraju Cuyahoga in treh sosednjih, so stopili danes v stavko. Računa se s tem, da bo stavka trajala precej dolgo. Z drugimi besedami, da bo delo v gradbeni industriji počivalo. Zadnja zahteva zidarjev je, da se jim da 20 centov več na uro, in sicer vsako leto, v pogodbi veljavni za tri leta. Podjetniki so ponudili 15 centov več v letu 1956 in 12½ centa več na uro v letu 1957. Zidarji so to ponudbo na sinočnjem sestanku odbili in šli danes zjutraj na stavko.

Znani "Papa Joe" Cremati še ne miruje. Priča Peggy Szalath, ki je nastopila v prvem procesu Joe Crematija je obtožila stotnika policije Arthurja Morgana, da ji je v nedeljo grozil z pištolo, da jo ubije.

Stotnik Morgan je bil enako zapleten v slučaj Cremati, češ, da ni vršil vestno svoje službe. Priča Szalath je po ovadbi izginita, policijsko poveljstvo v Clevelandu je uvedlo zoper Morgana preiskavo in se bo preiskava razširila, verjetno še na druge policaje.

Med tajnikom Združenih narodov, Dag Hammarskjöld ter Judi in Egipčani se je končno dogovorilo, da bo varnostna straža lahko delovala ob judovsko-egiptski meji in skrbel za varnost. Večera je bilo na meji zopet streljanje in sta bila dva vojaka ubita.

V Clevelandu bodo zazidali prostor vogala E. 9th St. in Superior Ave. Stavba bo visoka 15 nadstropij in bo stala 10 milijonov dolarjev. Imela bo enako prostore za parkiranje, moderno restavracijo in letališče za pristajanje helikopterjev. Kapital bodo dale na razpolago clevelandске gradbene družbe.

30-letnica poroke

Danes obhajata poznana Mr. in Mrs. Anton in Jennie Hrvatin iz 17921 Waterloo Rd. 30-letnico nuneega srečnega zakonskega življenja. Sorodniki in prijatelji jim čestitajo ter želijo, da bi zdrava in vesela dočkala zlato poroko.

Kongres razpravlja o šolah; federalna pomoč za šole

WASHINGTON, 30. aprila—V odborih kongresa so začeli z razpravo o stanju po ameriških šolah. Konkretni predlogi, ki se tičejo tega vprašanja ne gredo za spremembo vzgojnega sistema, marveč le za materialno stran. Gre za to, da "najbogatejši narod na svetu ima pol milijona premalo razredov, ima deljen šolski pouk tako, da v mnogih krajih učenci in učence hodijo v šole le dopoldne, da napravijo prostor tistim, ki naj pridejo le popoldne."

V Washingtonu se je vršila konferenca zastopnikov vseh slojev ameriškega prebivalstva in je šlo za debato ali naj pomaga federalna blagajna, ali pa naj bo šola le kompetenca občin, ozioroma držav. Občine in države so se bale federalnega nadzorstva tudi nad šolami. Na konferenci so se bili iznesli različni predlogi.

Predsednik Eisenhower je kongresu predlagal, da naj odobri vsoto \$250,000,000 na leto in to za razdobje petih let.

Demokratski poslanec Kelley je prišel na dan z novim predlogom, da naj gre iz federalne blagajne na leto \$400,000,000 za potrebe ameriškega šolstva in to za razdobje štirih let, torej vsako leto po 400 milijonov.

V kongresu je nadalje predlog črnškega poslanca Powella iz New Yorka, ki hoče odrediti federalno pomoč šolam v tistih državah, ki še ločujejo mladino po plemenih, bi torej ne bile vredne federalne pomoči.

V kongresu se množijo nadaljnji šolski predlogi in je značilno, da hočejo naprtiti novo davčno breme na občine in na države, ki bi nato dobile iz federalne blagajne podporo, ki pa bi bila manjša, kot so plačala na pobranih davkih za šole.

Če bo debata o ameriškem šolstvu resno sprožena in bi sedanjega zasedanja kongresa prišlo do kakšnega zaključka, potem bo ta debata postala zanimiva, ne samo s finančne, marveč s strani vzgoje kot take. Novo je namreč to, da se Amerikanci opozarjajo na sovjetsko šolstvo.

MARCIANO GRE V POKOJ

Rocky Marciano, svetovni prvak v boksu, se je odločil, da se umakne v zasebno življenje, dokler je še pri polnem zdravju. Marciano je star 32 let, poročen ter oče tri in pol letne hčerke. Menda je na Marciana vplivala njegova žena, da se ne bo več boksal.

KDO VEČ DELA—MOŠKI ALI ŽENSKA?

V Ameriki so se spravili na vprašanje ali je v družini na splošno bolj zaposlena žena in mati, ali pa oče in mož. Niso šli po vsej republiki, pač pa so vzeli gotovo število družin v državi New York in so prišli do sledečega zaključka:

Moški morajo poleg svojega rednega dela pomivati tudi kuhinjsko posodo; od 100 jih je najmanj 43 takih! Moški pomagajo enako pri kuhinji; od 100 jih je 32 takih. Tudi je precejšen odstotek takih, ki morajo doma snažiti.

Barkley mrtev

Senator Albin Barkley je večeraj govoril v Lexingtonu, Virginiji, ko se je na odru zgrudil. Po desetih minutah je umrl. Bil je star 78 let. Barkley je bil pod Trumanom ameriški podpredsednik, v politiki poslanec in senator. Njegovo trdilo je bilo danes prepeljano v Lexington, kjer mu bo kongres izkazal zadnje časti. Jutri ga pokopljejo v Kentuckyju. Governor Kentuckyja je odredil za Kentucky žalovanje, ki bo trajalo mesec dni.

Ob smrti Barkleya so izrazili vdovi, ki je bila na političnem zborovanju v Lexingtonu osebno prisotna, svoje sožalovanje predsedniku Eisenhower, bivši predsednik Truman in drugi politični veljaki. Splošna politična sodba je ta, da je s Barkleyem umrl velik mož, velik ameriški patriot in tisočem odlični osebni prijatelj.

Kako je dočakal 107 let

V Windsorju, Ontario, živi Wellington Sphears, ki je dočakal 107 let. Ko je praznoval obletnico rojstva in so ga vprašali, kako je živel, ali je pil ali kadil, je odgovoril: "Zelo veliko sem pil whiskeyja in kadil cigare, kakor se mi je pozelelo. Tudi danes pijem in kadim, če mi kdo da."

Napredovanje v jeklu

Produkcija v ameriških jeklarnah se je skoraj ob koncu zadnjega tedna z več kakor sto odstotno kapaciteto. Če bo šla produkcija jekla naprej v tem tempu, se bo leto 1956 končalo s 120 milijon ton jekla. Značilno je, da veliki odjemalci jekla ameriška avtomobilska industrija, ki je sedaj v križi, bistveno ne vpliva na naročila, ker je teh naročil jekla od drugod iz drugih panog ameriškega gospodarstva toliko, da jih ne morejo izvršiti. Jeklarne imajo svoje glasilo Steel Magazine, ki napoveduje, da bo drugo tromesečje leta 1956 za ameriške jeklarne še boljše.

POSNEMANJA VREDNO!

V Adrianu, Mich., živi 82 letni Fred Willnow, ki je vozil osebni avtomobil znamke Chevrolet, pa se je odločil, da ne bo vozil več, da ne bi prišlo do kake nesreče. Avtomobil Chevrolet je prodal v enakem stanju, kot ga je kupil leta 1928.

Kaj pa je z dohodki? Zasluzek moškega se vrtil med \$4,500 in \$7,500 na leto. Moški s temi dohodki morajo vršiti domača postranska dela. Tisti moški, ki zaslužijo na leto od \$7,500—\$10,000, hočejo imeti doma komodno življenje in imajo radi "da nadzorujejo."

OD POGREBA V SMRT

Na U. S. cesti 42 južno od Ashlanda je bila v avtomobilskem karambolu ubita 69 letna Laura Owens, ki se je vračala od pogreba sorodnika.

KAKŠNO OBZORJE JE PO ŠOLAH

Reforma šolskega sistema je v Ameriki gotovo nujno potrebna. Kongres v Washingtonu razpravlja o novem šolskem zakonu, pri tem pa se bo oziral v glavnem na finančno vprašanje. Kdo naj skrbi za šole in koliko naj gre iz federalne blagajne.

Gotovo je, da je šola z učenci neko spričevalo kraja, v katerem živim in posebnosti tega kraja. Tam v Sahari v Afriki imajo glavno predstavo o kameli. Severnjaki pa o jelenu.

V kraju Winder, Georgia, so v četrtem razredu osnovne šole povprašali učence kako gledajo na Ameriko? Kaj je značaj Amerike? Odgovor večine je bil ta, da so Združene države odvisne od —krav—cows. Zakaj to, se je glasilo nadaljno vprašanje. Odgovor je bil ta, da če bi ne bilo krav, bi ne bilo cowboys, bi ne bilo današnje televizije in televizijskih programov. Tudi eno ameriških spričeval.

Drugo bolj resno sliko je podal član ameriške komisije za atomsko energijo. V Ameriki živi 57 milijonov ljudi v večjih mestih. Govori se o raketah, ki bodo letale od kontinenta do kontinenta in nosile s seboj atomske bombe. Če teh raket, ki bi bile namenjene na Ameriko, ne bi mogli zavrniti, pa če bi odlagale atomske bombe na glavna ameriška mesta, v katerih skupno biva 57 milijonov ljudi, koliko ljudi bi bilo rešenih?

Odgovor je ta, da je verjetnost kakor ena proti sto. To se pravi, da bi ušel smrti le eden med sto prebivalcev mestnega prebivalstva. Nam bo še bolj razumljiva želja po splošnem in trajnem miru.

Napredovanje v jeklu

Produkcija v ameriških jeklarnah se je skoraj ob koncu zadnjega tedna z več kakor sto odstotno kapaciteto. Če bo šla produkcija jekla naprej v tem tempu, se bo leto 1956 končalo s 120 milijon ton jekla. Značilno je, da veliki odjemalci jekla ameriška avtomobilska industrija, ki je sedaj v križi, bistveno ne vpliva na naročila, ker je teh naročil jekla od drugod iz drugih panog ameriškega gospodarstva toliko, da jih ne morejo izvršiti. Jeklarne imajo svoje glasilo Steel Magazine, ki napoveduje, da bo drugo tromesečje leta 1956 za ameriške jeklarne še boljše.

V produkciji jekla je prva na svetu Amerika, druga Sovjetska zveza, tretja Zapadna Nemčija.

V zadnje slovo

Članstvo kluba Ljubljana je prečeno, da pride nocoj v Železov pogrebni zavod na 6502 St. Clair Ave., da izkaže zadnje čast umrlemu članu Louis Hafner.

Enako se prosi članstvo društva Euclid-Pioneer št. 158 S.N.P.J., da pride nocoj in izkaže zadnje čast umrlemu članu Louis Hafner ter da se po možnosti udeleži njegovega pogreba.

AMERIŠKI PREDSEDNIK MORE BITI ZDRAV! S PRENOSOM OBLASTI NA DRUGE, NE BO NIČ!

DULLES TOPLO PRIPOROČA, DA NAJ AMERIKA POMAGA TUJINI

WASHINGTON, 30. aprila—Ko je bil sedanji predsednik Eisenhower zadet od srčne kapi, se je sprožilo vprašanje ali bi ne kazalo, da se del dolžnosti, ki jih ima ameriški predsednik, prenese na posebnega podpredsednika, ki bi imel tudi poseben naslov "administrativnega podpredsednika." To idejo je zagovarjal bivši ameriški predsednik Herbert Hoover in se je s stvarjo pečal odbor senata, ki pa je ta predlog odklonil. Odklonili so ga tako republikanci, kakor demokratje.

Zdravje ameriškega predsednika bo ena volilnih parol pri volitvah leta 1956. Tako Harry Truman, kakor Adlai Stevenson sta absolutno proti temu, da bi Amerika dobila novega namestnika predsednika republike in sta se postavila na stališče, da če kdo ni zdrav in se zdravstveno ne čuti dovolj močnega, da nosi vse težke breme ameriškega predsednika, naj pač ne kandidira.

V volilni borbi, vsaj tako se je namignilo, se bo zoper kandidata Eisenhowerja operiralo tudi s tem: Če bo Eisenhower res izvoljen, pa naj v štiriletni dobi umrje, morda zadet zopet od srčne kapi, ali pa postal delanesposoben, kdo bo vršil predsedniške poše? Ameriški podpredsednik Richard Nixon in ali je Nixon sposoben biti ameriški predsednik? Demokratje pravijo da ne.

Sicer pa je predlog sam, da naj se v obliki zakona prenese predsedniška oblast na koga drugega, ustavnega značaja. Z drugimi besedami, morali bi spremeniti ameriško ustavo, procedura za spremembo ameriške ustave pa je zamotana in dolga in ni pričakovati, da bi se spremenila še za čas, ko bi se bil izvoljen, Eisenhower predsednikoval nadaljna štiri leta.

Sicer pa ima Eisenhower kot ameriški predsednik itak svoje pomočnike, na katere lahko prevzeli del svojih odgovornosti.

Ameriška pomoč tujini

Ameriški državni tajnik John Foster Dulles odputuje jutri v Pariz, kjer se bo vršila seja zunanjih ministrov 16 držav, ki so članice Severno atlantske zveze. Pred odhodom v Evropo je nastopil pred senatom in toplo zagovarjal sprejem predloga, da se Amerika zaveže, da bo dala tujini \$4,900,000,000 pomoči, tako vojaške kot prave gospodarske in tehnične. Je veliko vprašanje, ali bosta Eisenhower in Dulles s tem predlogom uspela ali ne. Večina kongresnikov je za to, da če se pomoč tujini doleči in sprejme, naj bo točno določeno koliko, pa tudi čas in sicer samo za eno leto. Predlog Eisenhower—Dulles gre za razdobje več let.

Pomoč Judom v Izraelu

Judovska vlada Izraela v Palestini pritiska tudi na Ameriko, da ji da orožje. Dva gvernerja in to držav New York in Marylanda sta uradno nastopila za to, da Amerika Judom v Palestini pomaga z orožjem.

Judje imajo močno zaslombo v kongresu, kjer je nekaj judovskih senatorjev in poslancev. Že radi tega, da se na Srednjem vzhodu obdrži neko ravnotežje orožja, ki ga dobivajo Arabci od komunistov in ki ga naj dobijo Judje od Zapadnega bloka, naj Amerika pošlje orožje Judom v Izraelu.

vo. Vse njene prošnje in poskusi, da pride kot posebna država v ameriško republiko, so propadli. Prebivalstvo Alaske je orientirano demokratsko, pa republikanci ne dopustijo, da bi imeli v kongresu še več demokratov, če bi tudi Alaske postala del republike.

Zadnje primarne volitve na Alaske so se vršile v znamenju protesta, da se Alaske kot država v republiki zavlačuje.

Alaska mora dobiti za svoje postavne spremembe dovoljenje iz Washingtona. Jezni prebivalci Alaske so začeli delati si sami postave.

Mesto Arnold na Alaske ima tudi predmestje "Veliki Arnold." Župan Arnolda je Crawford Pool, ki je obenem trgovec z oblekami. Izven Arnolda si je postavil novo hišo, kamor se je tudi preselil. Šel je torej v predmestje, pa domača postava pravi, da mora župan bivati prav v kraju, kjer je župan, torej v Arnoldu. Moral bi torej odstopiti, ker biva izven Arnolda.

Meščani Arnolda so si sami dali postaviti in so vsa predmestja pridružili Arnoldu, ki je sedaj pod eno samo upravo, Crawford Pool pa je ostal župan.

JOHN KOVELAN

Včeraj zjutraj je preminil na svojem domu po dolgi bolezni John Kovelan, star 74 let, stanujoč na 29113 Lake Shore Blvd., Willowick, Ohio. Rojen je bil v Avstriji, odkoder je prišel v Ameriko leta 1900. Zadnjih 15 let je bil upokojen, preje pa je vodil gostilno.

Tukaj zapušča soprogo Anno, rojena Lukas, otroke: Mrs. Mary Leeds, Mrs. Anna Dolan, John ml., Paul R. Margaret M., William J. in Edward C., 14 vnukov in tri pravnuke. Pogreb se vrši v četrtki zjutraj ob 9.30 uri iz Zakrjaskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Andreja ob 10. uri in nato na pokopališče Calvary.

Tudi glede tega novega predloga si kongresniki niso edini. Južnjaki pravijo, da bi se s 3,000 minutami znali bolj okoristiti severnjaki, ker ti hitreje govorijo kot pa južnjaki. Ali zopet posebno pravilo za kongresnike iz ameriškega juga in kongresnike ameriškega severovzhodu, ker je eden bolj počasen, drugi bolj hiter?

ROBERT SUBACK

Po dolgi bolezni je preminil v Cleveland Clinic bolnišnici Robert Suback, star 17 let, stanujoč na 13605 Deise Ave. Rojen je bil v Clevelandu ter je bil član mladinskega oddelka društva Marije Magdalene št. 162 K.S.K.L.

Tukaj zapušča očeta Joseph, mater Josephine, rojena Bavec, brata Dale, starega očeta in staro mater Barney in Domicella Suback ter starega očeta Anton Bavec. Pogreb se vrši v četrtki zjutraj ob 8.45 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 458 E. 152 St., v cerkev sv. Jeronima ob 9.30 uri in nato na pokopališče Calvary.

Alaska je pod ameriško upra-

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by

The American Yugoslav Printing & Publishing Co.

6231 St. Clair Avenue Cleveland 3, Ohio

HENDERSON 1-5311 — HENDERSON 1-5312

Issued Every Day

Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NARODNI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
 (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
 For One Year — (Za eno leto) \$10.00
 For Six Months — (Za šest mesecev) 6.00
 For Three Months — (Za tri mesece) 4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
 (Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
 For One Year — (Za eno leto) \$12.00
 For Six Months — (Za šest mesecev) 7.00
 For Three Months — (Za tri mesece) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

PRVI MAJ!

Prvi maj cvetoči maj — z ameriškim vremenom se sklada, če slovenska pesem nadaljuje, da — konec zime je tedaj. Prvi maj je izven Amerike proslavljen kot delavski praznik. V Združenih državah imamo svoj Labor Day, tega pa praznujemo vsak prvi ponedeljek v mesecu septembru. Ko imenujemo ameriški Labor Day, moramo posebej poudariti, da je to eden največjih splošnih praznikov, ali je pa sploh prvi za praznikom 4. julija. Drugič, kar za Ameriko povdarjamo, je to, da se ta praznik mora spoštovati povsod, kjer je ameriška upravna oblast, tudi na Havajskih otokih, na Alaski in v Puerto Rico. Labor Day ne pomeni nekaj razrednega, marveč tu v Ameriki praznujemo delo kot tako. Temu delu pa je posvečen en dan, ko naj misel dela proslavimo brez dela.

Maj je splošno v kolikor ne gre za velikanske razlike med letnimi časi, mesec prerorenja, pomladi, ko se oživlja narava, ko se pokažejo klci novega življenja.

V Evropi in v komunističnem svetu se proslavlja prvi maj kot splošno delavski praznik. Za delavstvo je bil maj simbol. Doba vstajanja, prerorenja, to se pravi, prišli smo v čas, ko se je tudi delavskemu razredu morala pripoznati pravica. Razlika med Ameriko in njenim Labor Day ter prvim delavskim praznikom prvega maja drugod, je bistvena. Drugod je to res delavski praznik, v Ameriki je Labor Day praznik dela vseh, ki delajo, brez razlike na to, kaj da delam. To razliko naj pojasnimo še nadalje.

Ne bomo trdili, da je vse, kar je bila podlaga ameriški republiki, zrastle na ameriškem zelniku. Naj omenimo Praznik neodvisnosti, dan 4. julija, dan ameriške deklaracije o neodvisnosti. V tej deklaraciji je bilo leta 1776 tudi zapisano, da je človek rojen bistveno enak, da ima v sebi pravice, katerih mu ne more nihče odvzeti.

Pišemo in prvi vrsti za Slovence v Ameriki. Ti bodo občutili, ker se spominjajo na velikanske razlike starega kraja, odkoder so bili prišli in v Ameriki, kamor so prišli. Ne bomo rožnati, da bi slikali vse v rožah. Nekaj pa bomo povdarili in kdor je dobre volje, bo nam pritrnil, da je bila in je ostala osnova ameriškega življenja — ČLOVEK! Človeško dostojanstvo! Delo kot delo! V Ameriki se ogovarjamo z imenom, priimek je postranska stvar. Torej zopet povdarek na Človeka. Raznih naslovov v Ameriki nimamo. Nedavno tega se je poročila svobodna Amerikanka Grace Kelly s princem Rajnirjem v Monaco. S poroko je dobila čez sto raznih naslovov, kakor njena Visokost itd., itd. Mi v Ameriki smo ali Bob, Joe, John itd., itd. Raznih akademskih naslovov, ki jih kdo pridobi, če konča visoke šole, v ameriški družbi ni. Ravno obratno je v evropski. Ko se kdo tam predstavi, ne bo povedal najprej svojega osebnega imena, marveč da je ali "dr., ali inž., ali karkoli." Torej osebnost ameriškega človeka brez drugih navlak, katerih pa je polno ravno izven Amerike. V Ameriki ni grofov in grofic, baronov in baronic, kraljev ali cesarjev, vojvod in vojvodkinj itd., itd. Osnovno pravilo ameriške družbe je človek, ki je principiarno rojen enak med enakimi.

In delo samo? Vzemimo igro na odru. Vloge so različne. Ali kdo igra predstavnika višjega stanu, ali nižjega stanu, to pri končni oceni ni važno; važno je, kako je igral svojo vlogo. Tak oder je Amerika!

Delo kot delo! To bomo zopet potrdili vsi, da se v ameriški družbi vsaj kot bi moralo biti, izjeme so povsod evrope, nihče ne spodtika in ne gleda na človeka, če po evropskih pojmi opravlja delo nižje vrste. Vsako delo je potrebno, vsak stremi naprej, pa človek kot človek, enak med enakimi, s svojim človeškim dostojanstvom — to je ameriška družba, je bila in ostane. Razumljivo je, da se za ta načela moramo tudi boriti.

NOVA PLASTICNA MASA

Neka angleška tvrdka je začela izdelovati novo plastično maso, ki vzdrži toploto nad vreliščem. Uporabljali jo bodo v laboratorijih in bolnišnicah, kjer je potrebna sterilizacija. Iz nje bodo izdelovali tudi čevi za vročo vodo namesto dosedanjih svinčenih ali železnih.

Oglašajte v Enakopravnosti

OLAJŠAVE V PROMETU MED FRANCIJO IN ITALIJO

Francija in Italija sta se sporazumeli, da bodo lahko njeni državljani odslej potovali iz ene države v drugo brez potnih listov. V začetku se bodo lahko mudili v eni ali drugi državi brez potnih listov 14 dni. Potrebovali bodo samo dovolilnice, ki jih bodo izdajale policijske prefektore ali komisariati.

Urednikova pošta

Koncert pevskega zbora "Jadran"

CLEVELAND, Ohio — V prav prijetno dolžnost si štejem, da zabeležim o poteku pevskega koncerta, ki so ga nam podali peveci in pevke predzadnje nedelje na odru Slov. del. doma na Waterloo Rd. Vkljub temu, da mi je dejal Frank Česen, da v svojih kulturnih ocenah le hvalim, moram reči o Jadranovi prireditvi: Dobro, dobro, dobro!

V resnici je bila cela prireditvena naravnost imenitno proizvajana od sicer male skupine pevcev, za kar gre v prvi vrsti priznanje učitelju zbora g. Vladimirju Malčkarju. V programu je bilo nič manj kakor 26 pesmi, precej skrbno izbrane in podane tako, da si čutil, da je vodja skupine človek, ki pozna lepoto naše pesmi in jo zna uveljaviti v grla podrejenih. Ta ubranost glasov, ki so se naravnost čudovito ujemale in ustvarjale simfonijo, ki je opajala. Mislim sem si kaj bi lahko napravil G. Malčkar, da ima skupino 50—60 dobrih pevcev?!

Prva točka je bila "Narodna napitnica" (J. Pavlič). Lepa, a ne prav primerna za uvodno pesem. Začne naj se o lepoti naših gora, o domovini in ljubezni do nje. Vino, ljubezen in dekleta naj pridejo za uvodom na vrsto.

Sledili ste drugi dve, "Če ti ne boš moj" (E. Adamič) in "Petnajst let," ki je izredno lepa. Vse tri pesmi je pel mešan zbor.

Naslednje tri pesmi "Lani sem možila se," "Jaz pa vrtec bom kopala" in "Se davno mračni" so pela dekleta in žela mnogo odobravanja od občinstva.

Zatem pa je bila prva pevka zbora gdč. Florence Unetič arijo iz opere "Louise" (Charpentier). Srebrno čisti glas, tako lep in čistven, da ti je lepo in toplo pri srcu, ko ga poslušáš. Poleg tega ima Florence tako prijeten in ljubezniv nastop, da si osvoji srca vseh čim se pojavi na odru. Zatem je pela "Sestra zbilje brata." Dobil je tak aplavz, da je navrgla ljubko pesem o "Tomžku."

Imenitno se je postavil kvartet Stephanie Tolar, Frances Godnjavec, Anthony Kolenc in Frank Krištof. Že za prvo pesem "Po gorah gmi, se bliska" so dobili tak gromovit aplavz, da se je zdelo, da so bili peveci sami presenečeni nad uspehom, ki so ga dosegli. Sledila je pesem "Mega v jezeru" in "Vsi so prihajali."

Zaključne tri pesmi je pel mešan zbor. Z izredno fineso so podali I. Zormanovo "Oj, večer je že" in "Planinarica," v kateri je

Članice krožka št. 3 P. S. vabljene na sejo

EUCLID, Ohio — Članice krožka št. 3 Progressivnih Slovence opozarja, da se vrši redna seja v sredo, 2. maja ob 7.30 uri zvečer v navadnih prostorih Slov. društvenega doma na Recher Ave. Seja je jako važna radi priprav za konferenco, katere se vrši v nedeljo, 6. maja v Euclidu, in bomo me gostiteljice.

Po končanem delu se bo v spodnji dvorani servirala okusna kokašča večerja za \$1.50, in za otroke pod 12. letom pa za 75 centov. Vsi, kateri želite dobre postrežbe, zdravega razvedrila, pokličite za rezervacijo predsednico Mrs. Mary Kobal, KE 1-6631, ali tajnico RE 1-4588 najpozneje v četrtek, 3. maja. Vstopnice dobite v nedeljo pred serviranjem. Za ples bo igral John Grabnar.

Prosi se članice, katere imate vstopnice za večerjo in knjižice, da iste gotovo vrnete v sredo na seji. Hvala!

Elizabeth Matko, tajnica.

imela solospjev ga. Angela Zabljak, ki je isto ena vodilnih moči zbora in poseda ljubek sopran, ki vedno ugaja. V zadnji "Zeleni Jurij," ki je zelo lepa skladba, je pela solo ga. Betty Resnik. Mlada, lepa, srčkana, poseda krasen sopran in vsekakor je mnogo podedovala po očetu, poznaneemu tenoristu Antonu Novaku.

Drugi del je počel mešan zbor n pel "Gor čez jezero" (Hubad), "Nekje v Franciji" (E. Adamič) in "Lepa Jana," ki je nadvse lepa skladba.

Moški zbor je zapel "Mlatiči" (K. Maček). Melodična in prav dobro podana. "Nocoj je en lep večer" (E. Adamič) in odmlone iz operete "Kakor stari, tako mladi."

V duetu pa sti nastopile Florence Unetič in Betty Resnik. Peli sti "Boat Song" iz opere "Lakme." Dva sonorna glasova, ki sta se spajala v prelesto celoto. Naslednje "Moj fantič" sti norali ponoviti.

"Gozdna samota" (Anton Laževc) je bila novost. Ženski zbor je pel to težko skladbo dokaj dovršeno, kar znači, da jim je do resnega dela.

Zaključne tri pesmi "Jabuka" (Ivan Ocvirk), "Serenada" (F. Schubert), v kateri se je dobro odrezal s tenor solo požrtvovalni dolgoletni član in prvi tenorist zbora g. Tony Prime, ter Venček iz opere "Gorenjski slavček" (Foerster), kar je bil imponanten zaključek te lepe prireditve.

Zbor je spremljal na klavir g. Reginald Resnik, ki drugače poučuje klavir in petje na višji šoli v Euclidu.

Vsi peveci so bili oblečeni v narodne noše, kar je dodalo mnogo čeli stvari. Posebno dekleta so bila kaj zala v "zahmašni" obleki. Popolnoma odveč so bili nagelni v laseh. Dekleta naj bi jih nosila na prsni ali za pasom. Fantje na sukničih, ki pa jih niso imeli. Cvetje za klobuki vsak na svoj način, kvarteti čestitost in izgleda skoro otročje. Sicer je to stransko in nam ni kvarilo užitek, ki smo ga imeli obilo.

Navzoče je pozdravil član-pevec George Marolt. Bilo je menda prvič, da je imel ta posel, a izvršil ga je kaj dobro. Čestital je tudi John Lokarju k 80-letnici in zbor mu je zapel pesem v počast.

John Steblaj.

(Radi preobilice gradiva v petek in večerj, se je zgornjo oceno odložilo za danes.—Ured.)

Koncert pevskega zbora "Triglav"

CLEVELAND, Ohio — Pevski zbor "Triglav" priredi svoj letni koncert v nedeljo, 6. maja v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Ave. Pričetek bo ob 4. uri popoldne.

Devet let je odkar obstoja ta zbor. Po številu imamo vedno do 30 pevcev in pevke. Za nedeljo imamo izbrane lepe pesmi za zbor, solo pa bo pela Mrs. Maksa Strel, ki si gotovo ni nikdar mislila, da bo na svoj 60. rojstni dan pela na odru. Ključemo ji: Še na mnoga leta zdravja in veselja!

Prvi del programa tvori koncert, drugi del pa spevoigra, ki vam bo privabila spomine na čase, ki ste jih preželi v mladosti v rojstni deželi, ko so seminarji prodajali živino in jo krenili po semnju v gostilno. Gostinčarko bo predstavljala Reza (Anna Fischer), njeno hčerko Minko (Margaret Loucka, rojena Zakelj), Jernača, bogatega mešetar (Jack Jesenko), njegovo

Slovenski gozdarji v južnih državah

Po lastnih doživljajih spisal FRANK TROHA

(Nadaljevanje)

Slična neprilika se mi je bila še dvakrat pripetila, toda vselej v drugem gozdu, kjer mi ni bil kraj dovolj znan. Tedaj sem imel tudi več strahu, kajti bilo je zvečer. Kar groza me je obšla, ko sem pomislili, če bo morda treba zunaj prenočiti, ko se ne bom mogel komarjem ubraniti, kateri bi me kaj lahko opikali do smrti. Lahko bi se mi pa tudi pripetilo, da bi v temi stopil na kačjo, morda še celo na krokodila, kateri mi gotovo ne bi bil kazal poti iz močvirja! Kljub vsej vročini me je ob teh mislih kar mraz pretresel.

Nekega dne sem se bil na lov tako izpozabil, da sem pri zalozovanju verveč opustil svo prevadnost in sem kar lazil po stranem močvirju. Ko sem se pa hotel vrniti, me je pa trikrat pot zanesla nazaj na isti prostor, kjer sem že bil, na breg reke. Nikakor mi ni šlo v glavo, kako je moglo biti, da se nisem mogel držati ravne črte. Končno sem se vendar spomnil, da sem bil nekje preko podrtega debla prestopil z vodo napolnjen jarek. Ko sem slednjič zopet dospel do jarka, nisem več utegnil gledati, kje bi ga lažje prestopil. Kar peko vode sem jo ubral, katera pa v sreči ni bila tako visoka, da bi je ne mogel prebresti. Dospel do kolibe, so me tovariši sprejeli z glasnim krohotom, kajti so vedeli, da sem zopet imel smolo, ker sem bil ves premočen.

Naj omenim še en slučaj, ko sem bil zabredel v tak kraj, da nisem vedel, kje sem.

Nekega večnega dne smo počivali v kolibi in pripetilo se nam je, da smo bili brez kapljice žganja. Ker je pa žganje največje tolažilno gozdarju v omenjenih gozdovih, nam je bilo silno dolgočas. Kar eden izmed tovarišev predlaga, da bi šel ta ali oni iskati steklenico žganja na posodo k drugemu gozdarju, ki so imeli dve milji od nas svojo kolibo.

vo pomočnico Uršo (Ella Samanich), sosedovega Janka pa John Boria.

Upam, da vas bomo zopet zadovoljili kot druga leta. Po programu bo domača zabava v Slov. domu na 6818 Denison Ave. Za okusna okrepčila bo skrbel Mrs. Hočevar z ostalim odborom.

Vam kličemo: na svidenje na letnem koncertu zbora Triglav v nedeljo 6. maja.

Anna Jesenko.

Redna seja kr. 1 P. S.

WICKLIFFE, Ohio — V četrtek, 3. maja se vrši redna seja krožka št. 1 Progressivnih Slovence v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Ker je mesec maj posvečen materam, bomo tudi me po seji skupno praznovali Materinski dan.

Seja se prične točno ob 7.30 uri in skušale bomo isto skončati čim prej, da bomo imele več časa za razvedrilo. Serviral se bo okusen prigrizek.

Prošene ste vse članice, da se seje gotovo udeležite.

Prihodnjo nedeljo, kot vse večere, bo naš letni "Progressivni dan." Vabljeni ste vse članice, da se konference udeležite. Pričetek bo točno ob 9. uri popoldne. Konferenca se vrši v nedeljo, 6. maja v Ameriško jugoslovanskem centru na Recher Ave. Zvečer ob 6. uri se servira večerja, na katero se prijazno vabi vse članice in prijatelje. Rezervirajte si večerjo, ki stane le \$1.50.

Torej, v upanju, da se vidimo na seji 3. maja in na konferenci 6. maja, vam kličemo — na svidenje!

T. G.

Predlog je bil enostavno sprejet, nakar sem se jaz ponudil, da grem po zaželjeno žganje.

Pri sosednjih gozdarjih sem se bil nekaj časa zadržal, ne meneč se za svoje tovariše, kateri so nestrpno pričakovali kapljice. Ko sem se slednjič odpravil proti domači kolibi, bilo je že v mraku, sem jo pa zopet ubral po neki bližnici. In glej ga spaka, tako sem bil zabredel, da sem prišel daleč, na drugem kraju na plan. Bližnjica mi je bila napravila, da sem imel morda desetkrat dalje kot pa po pravi poti.

Dospel do kolibe, sem nekaj časa prisluškoval tovarišem, ki so se glasno pregovarjali, ter drug na drugega krivdo zvrčali, zakaj so mene poslali po žganje. Ugibali so, če se nisem morda opil in ne morem domov, ali sem pa zašel, ker je bila že tema. Pustil jih pa nisem predolgo v tistem pregovarjanju in strahu za nič. Odprl sem vrata ter jim prinesel blažine kapljice, ki jih je takoj spravila k boljši volji. Seveda sem jim moral povedati, kje sem se bil zadržal in kaj se mi je pripetilo. Tovariši so me zopet karali, zakaj se ne držim znane poti in mi prerokovali, da me bodo moje bližnjice enkrat spravile v tako zadrego, da ne bom več mogel iz nje. Objubljal sem jim, da bom bolj previdno ravnal v bodoče in res sem še precej trdno ostal pri svojem sklepu.

Nekoč se je bilo po vsem pripetilo, da smo zašli, ko smo se zvečer vračali z dela. Bilo je v državi Alabami. V nekako tri milje široko ter sedem milj dolgo močvirsko šumo smo se bili preselili. Šuma je bila last nekega domačina. Močvirje je bilo na milje in milje dolgo ter po več milj široko v nekaterih krajih. V parceli, v katero smo se bili preselili, je bilo veliko divjačine. Niti manjkalo velikih jelenov. Bilo je pa tudi druge glazni in nepotrebne zverjadi: dihurjev, krokodilov in kač več kot preveč.

V omenjeno šumo smo se bili preselili v dveh skupinah ter smo si na enem prostoru postavili kolibe, da nam je bilo bolj kratkočasno ob nedeljah in praznikih ter drugače, kadar nismo delali. Čimveč gozdarjev je skupaj, tem bolj se zabavajo v prostih dneh.

Ko smo začeli delati v omenjenem ozemlju, smo si najprej napravili potrebne steze in si več krajev zaznamovali, da smo vedeli, kod priti nazaj do kolibe in zopet k delu.

Nekega večera, ko je naša skupina dospela v kolibo, se je bilo že popolnoma zmrčilo. Mislili smo gotovo, da so naši tovariši že v kolibi, toda ni jih bilo. Temna noč se je že strnila, o njih ni bilo pa še nič čuti. Takoj se nam je dozdevalo, da so zašli, in da jim bo težko dospeti do kolibe. Ako slučajno ne bi mogli dospeti na pravo pot, se jim bo gotovo kaj hujšega pripetilo. Tako smo domnevali v naši skupini, zato je bila naša prva želja, pomagati jim.

V sličnih slučajih smo storili takole: treba je bilo dati znamenja z glasovi. Poleg močnega vpitja smo tolkli po kakemu lesenem predmetu, kojega glas se je dobro razlegal daleč na okoli. Najbolj pripravno je pa bilo streljanje. Tedaj, ko so bili naši prijatelji zašli, smo imeli k sreči dovolj streljiva, zato smo v rednih presledkih oddajali strele iz pušk. Med strelji smo pa ne prestanto poslušali, če bomo prejeli kaj glasu od tovarišev. Sprvega ni bilo nič. Šele čez pol ure smo začuli njihov glas. Tedaj smo bili prepričani, da so rešeni. Nadaljevali smo s streljanjem, dokler niso dospeli do nas.

Kar grozno je bilo pogledati uboge siromake, ko so dospeli do kolibe. Vsi izmučeni, sopeni in na več krajih razprskani, da jim je kar kri curljala; obleko so imeli razdrapano, bili so pa veselo veseli, samo da so še živi dospeli iz neprijetnega in mučnega položaja.

Zahvaljevali so se nam brez kraja in konca, mi smo jim pa enostavno odgovorili, da smo napravili le svojo dolžnost. Predvsem je bil pa največji rešitelj smodnik oziroma naše streljivo.

Torej, neprilike v močvirskih gozdovih so številne, toda take, ki sem jih omenil, se lahko preprečijo. Gozdarji morajo biti zelo previdni ter si napraviti na več krajih potrebna znamenja in na ta način ne morejo zabresti ter se izgubiti. Nesmiselno je pa tudi, ko so posamezni gozdarji v nepoznano močvirje, v katerem ga pot zapelje, da sam ne ve kam. Kljub vsemu pripovedovanju, svarilom in previdnosti, se vseno dogodi, da ima ta ali drugi slično smolo, česar pa tudi ni zameriti, kajti gozdi je gozd, zlasti še v kraju, kjer je resnični džungli podobna.

Je pa še druga nevarnost, katero preži na več krajih na gozdarja. To so mehka močviriska tla, katere je po več mesecev pokrivala voda. Bolj v suhih dneh se voda osuši, in kraj potem zgleda, kot bi bil dovolj trden, da se gre preko. Ko pa človek stopi nanj, se začne pogrezati, čim dalje stopa. Gozdarjem, ki so že več časa po južnih gozdovih, so taki kraji znani. Zato se jim ni bati, da bi zagazili v tako blato, izvzemši v tem, ako bi slučajno zašli. Vse bolj nevarno je pa za novince, kateri dovolj ne pozna močvirske lege.

Nekoč sem imel sam slično nepriliko ter sem se ji še pravčasno izognil. Ko sem pa nekoč prevažal doge z mulami, sem bil zašel v mehka tla, misleč, da so dovolj trda, da bom šel z vprego preko. Pa se mi je bilo vse skupaj vdrla. Mule sem moral odvezati in voz razložiti. Potem sem pa vse verige kolikor sem jih imel, spojil in komaj se mi je posrečilo, da sem potegnul voz z mulami, ki so stale na trdih tleh. Doge sem moral pa ponovno znesti in jih naložiti nazaj na voz.

Tedaj se me je bil lotil že tak obup, da sem mislil vse skupaj pustiti, pokazati gospodarju krabet in se za vselej podati iz tistega nesrečnega kraja. Ker sem bil pa že vsemu zlu natučen, sem tudi tisto prestal in čakal boljše bodočnosti, katere je pa zelo počasi prihajala.

Nadaljno gorje za gozdarje v močvirjih je bolezen. V času boleznih niso deležni nobene podpore, kolikor je meni znano. Ne vem, kako je sedaj v tistih krajih. Društven in ni tudi mogoče, da bi obstajala med gozdarji, kajti bi bilo zelo težavno poslovati z njimi.

Tovariši se običajno tako dogovorijo, da v slučaju boleznih dobi gozdar vseeno svoj delež od zaslužka ostalih tovarišev. To je nekaj plemenitega in v resnici bratskega. Dobe se pa nezadovoljneji, kakor vse povsod, zaradi tega bolni tovariš večkrat sam odklanja plačo. Drugi ga zopet posnemajo, in tako tista pomoč odpada. Seveda je malo teško za drugega delati, posebno v slučajih daljše boleznih, toda za dva do tri dni vsak rad žrtvuje za bolnega tovariša, da ima že vsaj nekaj pomoči. V slučaju dolgo trajne boleznih pa gozdar ne ostane v kolibi, ampak se poda kam v bližnje mesto v zdravniško oskrbo.

(Dalje prihodnjič)

FRANCE BRENK:

Luči in zavore

Sneži. V Rimu sneži. Na sneg pada dež, na dež sneg. Tri, štiri tedne komajda posije mrzlo sonce, čeprav je tu že pomlad. Po terasah vrh hiš vise z grmičja svetlorumene limone, posute s prščem. Razevele češnjeve veje upogiba težki južni sneg. V živalskem vrtu Ville Borghese negibno čemi pred svojo mesto kamela; na njenih grbah je snežna streha. Na trgu di Navona, pri Quatro Fontane, pri Fontani Treve vise z vodnjakov in z njihovih klasičnih junakov ledene sveče. Tibera, ki jo je za dobri dve Ljubljanci, čeprav je o njej napisane klasične literature tisočkrat več, je umazana, vrtnčasta reka in se nevarno vrtinja pod svode devetindevdesetih rimskih mostov.

Po gričih in ovinkastih cestah zamira divji avtomobilski slalom. Tisto tisoč prijavljenih avtomobilov v mestu z dvema milijonoma prijavljenih ljudi! Zdaj žde ob cestah, pokriti s svojimi nylonimi plašči, ki si jih je na hitro izmisli spretni rimski trgovci. Samo najbolj pogumni si še upajo na pot skozi mesta. Njihove luči še nemirneje približujejo in njihove zavore še bolj pretresljivo cvilijo.

Ceste in pločniki so neočiščeni. Sobe so nezakurjene. Bari-italijanski bifeji—so hladni. Kino dvorane ogrevajo gledalci s svojo toploto. Povsod je v njih kamen po tleh. Rim je bil in je grajen za boj z vročino. Zoper mraz, zoper pet in celo sedem stopinj pod ničlo, je brez moči. Rim nima ne dimnikov ne peči. Dimnikov Rim ne sme imeti. Sicer bi saje prekrile starodavno mesto in njegovo največjo dragocenost—Razvaline. Rimljani se grejejo ob električnih pečkah. Svojo kavo—espresso—kuhajo na plinu. Pičje žganje in konjak in vermut in vsakovrstne mešanice. Vino pijejo stražniki, šoferji in družinski očetje. Namreč reveži. Ves dan poležavajo, zvečer gre do v kino ali na karte in nato spet v posteljo. Berejo športna poročila in magazine. Šole so zaprte. Samo trgovine, bari in kini nočejo prignati, da je tudi v Rimu zima.

Sto, dve sto let Italija ne pominjajo takne zime! Rim je poslednje gledal sneg pred sedmimi leti. Dve uri. Zdaj je deset centimetrov snežne brozge zaustavilo domala ves promet. Zenske imajo rdeče, vnete noge. Moški si zavijajo glave v šale. Svoje elegantne čevlje oblačijo v prosojna obuvala po 1500 lir. Cene obutve, tople obleke in zimskih športnih potreb-

ščin naraščajo skoraj tako kot pri živilih.

Sodobna erotika

Preostali avtomobili polze skozi mesto brez verig. Pod vsako vzpetino se jih gnete cel kup. Otročad in rimski pešci potiskajo za zabavo imenitna vozila do vrha klanca, nakar drugo za drugim spuščajo kakor sanke po strmini navzdol. V redko, škodoželjno veselje vseh, ki so brez avtomobilov, in so zato v "večnem mestu ob Tiberi" le neljuba prometna ovira—in ob volitivah številka.

In letos bodo v Italiji volitve. Ne, kdor nima tod avta, ne šteje. Kdor ne šofira v stilu "kdo bo koga," ne spada v družbo.

Tudi ženske. Včasih je morala znati dobro vzgojena meščanska mladenka igrati na klavir in vsaj za silo zapeti "Leise flehen meine Lieder." V tem svetu pa ne velja za dobro vzgojeno žensko, ki ne zna šofirati. Ki ne pozna posebne, avtomobilske erotike: pešcem komaj doumljivega, očarljivega spogledovanja s šestimi lučkami svojega avtomobila: z dvema malima in dvema velikima belima sprejdi in z dvema rdečima zadaj. In ki se ne zna v nekakšni Morzejevi abecedni pogovarjati z zvočnimi napravami svojega Fiata.

Zato šofirajo. Šofirajo šest-najstletne trgovske lepote in petdesetletne blede napoudrane rimske aristokratke. Z nagubanimi obrabi in izgubljenimi očmi lovijo utrinke svetlobnih znamenj okoli sebe, in najvišji ukaz so jim kretnje velikih dirigentov tega življenja—v obraz stalno zariplih in zajetnih prometnih stražnikov. Po dveh, treh urah hajke skozi pragožd luči, vodnjakov in obeliskov, spominjskih plošč in kipov in stebrov in sploh razvalin, morajo v kopal in nato v posteljo in nato kamor koli v svet dovolj močnih dražljajev in doživetij, da lahko še čutijo, še doživljajo. . . Kdor živi v zvoniku, ne čuje šelestenja listov in cvrčanja skrčatov, kdor v mlinu, mu je treba dvakrat povedati.

Od kod volkovi

"Vlaki v zametih! Plazovi! Od sveta so odrezane cele vasi! Po avtostradah je zametlo kolone vozil. Ljudje, italijanski ljudje zmrzujejo, stradajo, umirajo. . . Na pomoč!"

Casopisi so prenatrpani takih poročil in tudi slik: vink v zametu, zmrznjena starka, bogoslovci se kepajo na vatikanskem trgu, ameriški helikopterji in težka prevozna letala odmetavajo žrtvam zime po abruških

vases zdravila in živež, bogoslovci udarniško odmetavajo sneg. . .

Casopisi, radio, televizija, film, posebni dopisniki—samo o snegu, mrazu, lakoti, smrti. Tri, štiri tedne sta sneg in mraz poglavitni italijanski družbeni, politični in tudi religiozni problem. O njem se pogovarjajo v kavarni Canovi lepote, ki so pravkar privozile "smrtonenevarni" slalom z griča Pincia, o njem govori vladna in opozicijska in država Vatikan. Ni važno, da je šel Gronchi v Ameriko in da je odpotoval Togliatti v Moskvo. Važno je, kar ljudi zanima, ker je v tej deželi izoblikovanih političnih skupin lahko še vsebina propagande in nova možnost v žilavem, desetletje trajajočem boju med obema velikima italijanskima političnima nasprotnikoma. Zatorej naprej, v boj! Tudi v listih:

"Volkovi! 80 km od Rima ogrožajo volkovi cele vasi. Nihče si ne upa iz hiše. . . Na pomoč!"

"Volkovi?" povzame katoliški Quotidiano. "Ze res, volkovi. Toda mraz in volkovi prihajajo v Italijo z vzhoda, koder v deset tisočih nemoteno žive in se plode. In v Italijo prihajajo čez Balkan. Skozi Ljubljanska vrata."

"Italijani! Stradež in volkovi," ugovarjajo nasprotniki, "so posledica občne revščine italijanskih ljudi, ki žive iz rok v usta in mrjo od lakote, kdor nekaj dni ne more na pot, za priložnostnim zaslužkom, za kruhom. Pomnite: ta hip je v Italiji dva milijona nezaposlenih in prav toliko jih dela samo dva do trikrat na teden!"

In spet: "Brezposlen je, kdor noče delati ali kdor slabo dela. Sicer pa dobivajo podporo in še posebej jim pomaga katoliška 'Caritas'."

Ne, tujih narodov Rimljani ne marajo. Turiste? Spoštujejo jih kot nekakšne—oprostite—"svete krave," in kolikor le morejo, zaslužijo z njimi. Morejo pa precej.

Zanimalo me je, kaj mislijo o nas.

Zjutraj pijem mleko v mlekarici, kjer streže prijazen priličen fant. Tri leta je prebil med Vrhniko, Blokami in Kočevskim Rogom in še pomni besedo "mleko," "gostilna," "jajce," "kokoš." Bil je v Roški ofenzivi in v bitki za Grahovo. "Strašno!—Terribile!" Zdaj se prijazno smehlja. Toda ne verjame, da pri nas ni brezposelnih, da delajo celo poročene žene z otroki ali da ne stane liter mleka 70 dinarjev. Prepričan je, da bi nam bilo tedaj najbolje, če bi ne bilo belogardistov. Vsega so bili namreč krivi belogardisti. . .

Bežno srečanje seveda!

Doslej me še nihče ni vprašal, če sem Jugoslovian. Začno pri

Amerikancu ali Švedu in končajo pri Avstrijcu. Če povem, kaj sem, so za hip v zadregi, dokler se ne spomnijo, da je Lobligriga pravzaprav poročena z Jugoslovancem, kar ne more biti slabo znamenje, nakar se v ljudno nasmehejo.

Zakaj tako?

O nas namreč dobesedno ničesar ne vedo. Razen senzacionalno napihanih "posebnosti." Imam vtis, da nočejo ničesar vedeti, za kar skrbi vesoljni italijanski tisk. Niso poročali o snegu in mrazu "v Jugoslaviji," temveč o tem, da je v "Makedoniji zasul plaz 40 ljudi," da je v Črni gori zmrznilo 50 ljudi," da je bil "potres v Julijski Benečiji" in so ga čutili od Idrije-Judria do Trsta-Trieste." Najbolj razgledani in kakorkoli na Jugoslaviji zainteresirani Italijani poznajo revijo "Jugoslavija," so videli razstavo Srednjeveške umetnosti in predstavo srbskega "Kola." Povprečnemu Italijanu pomeni edini stik z Jugoslavijo v zadnjih desetih letih film "Poslednji most," nakar občuduje Mario Schell. "Kecek" je občital v neki filmski izposojevalnici, ki ga je prav zato kupila, da bi—občital.

In zanimalo me je, zakaj tako. Predvajajo dva filma o Atili. V obeh vdero Huni v Italijo s severovzhoda, in Italijo reši sveti oče. In na vprašanja mi vsak hip postrežejo s prerokbo svetega Don Bosca: "Rim bo goren in ruski konji se bodo napajali v vodnjaku na trgu svetega Petra. . . To se bo zgodilo za časa papeža Angelica, ki bo —po najnovejših dognanjih—Poljak, in sicer okoli leta dva tisoč.—Da ne bo dvomov: isto je trdil tudi Nostradamus."

Breme zgodovine

Da, primitiven je pogled današnjega Italijana iz zgodovine v prihodnost. Seveda rimskega, nedelavnega, prekupčevalskega Italijana. Kakor da bi se ne bilo nič zgodilo zadnjih trideset let, razen tega, da je ustvaril Mussolini "veliki Rim" in osušil v njegovi okolici razsežna močvirja, in pa da so Nemci v Rimu ustrelili 300 talcev, s čimer je zanje problem druge vojne moralno politično rešen. Večina Italijanov živi v zgodovini svoje dežele. Zaverovana je vanjo. Povprečno izobražen Italijan zna na pamet cela poglavja iz Danteja ali Petrarce, toda dottore z dvema fakultetama je prepričan, da je Stendhal francoska pisateljica. Tudi samo bežno srečanje in naključje seveda, kar pa ne spremeni dejstva, da je celoten sistem študija, vzgoje in življenja—usmerjen nazaj. Zato te vrste ljudi še danes ne morejo razumeti let 1940-1945.

Bežni rimski popotnik ima vtis, da tod nihče ničesar ne dela. Vsi samo nekaj prodajajo ali kupujejo, hodijo v šole ali v urade, šofirajo ali pa oblečeni v

uniforme na nekaj pazijo: na red po cestah, na moralno čistost parkov, na Razvaline ali pa na tiste, ki na kaj pazijo. Toliko črnih, sivih, rjavih, rdečih, belih, pisanih in sploh odlikovanih uniform že dolgo nisem videl!

Kaj bo jutri?

In kaj bo jutri?—To ni važno. Važen je Včera in Danes—ta hip: boj za droben užitek, boj za ozek, vase uprt svet.

Sneg in dež, dež in sneg in tisočere luči in presunljivo skripanje zavor.

Kdo ve, kam vodi vrtoglava dirka prek sedmih klasičnih, asfaltiranih in s prometnimi znaki posutih rimskih gričih!

Kam? Kje je njen cilj?

In ko po štirih tednih spet posije sonce, ko zdrči po rimskih ulicah na vso sapo vseh tri sto tisoč avtomobilov, ko vzeveto breskve in češnje in se tisočgrejejo pod rimskim soncem, se motivi v boju za prihodnost Italije spremene. Mraz in sneg znamenjajo posledje nova "senzacionalna odkritja," novi vznemirljivi podatki, nove "še nikdar objavljene fotografije o poslednjih urah življenja Benita Mussolinija in Clare Petacci, ter "docela razburljive" barvne slike filmskih zvezdnic v "še nikdar videnih" toaletah in zapejljivih držah. . .

"Kdo je ubil Mussolinija? Ali sme njegov morilec sedeti v rimskem parlamentu?"

"Izpuštile Danila Dolcija! Nesramna provokacija naše politije! Zaprli so priljubljenega voditelja sicilijanskih revežev in našega naprednega pisatelja Danila Dolcija! Smešen izgovor: notranje ministertvo izjavlja, da 'o tem ničesar ne ve'!"

Casopisni sestavki, polemike, spomenice s sto podpisi uglednih italijanskih kulturnih delavcev, ki se jim nato pridružijo francoski tovariši. In ko Franco aretira na madridski univerzi uglednega filmskega režiserja Juana Antonia Bardema, vzroji ves napredni romanski svet. . .

Rim pred dvanajsto?

Ne morem se znebiti vtisa: kakor pri nas v Jugoslaviji v

letih 1935-1941! Domala enakotrdno zavezništvo, domala enake diskusije tudi o realizmu in ne o realizmu, seveda v večjih izmerah, z večjo prizadetostjo in strastnostjo.

"Togliatti je govoril v Moskvi! Obsodil je politiko demokrščanske vlade!"

"Ze res, da je Togliatti govoril v Moskvi, toda govoril je po rusko!"

"Gronchi je povedal Eisenhowerju resnico o Italiji: da smo Italijani Američanom izredno hvaležni, da pa še ne vemo, ali je boljša kapitalistična ali marksistična doktrina. Minul je čas vojaških blokov, živimo v dobi boja za večjo socialno pravičnost, za višji življenjski standard."

In sveti oče? Kar se politike tiče, je praznovan 12. marca svoj osemdesetletnico in "mobilizirana je bila vsa katoliška javnost. Prejel je na tisoče pismen in daril. . . Iz Avstrije je dobil opremo za celo bolnico, od nekega veletrgovca s perilom ogromen zaboj hlačk različnih velikosti. . . Odrski delavci cerkve svetega Petra so postavili novo dekoracijo—stopnice, odre, rdeče peproke, zlate našivke. . . vse "ad maioram Dei gloriam. . ."

Vsak dan nekaj novega, senzacionalnega, čim bolj nenavadnega in vznemirljivega, kar še lahko razvname otopele čute in oživi zamrlo misel.

Toda ali ne utripa na dnu nemirnega, vstrajnih nasprotij prenatrpanega življenja usodno enakomerno misel, ki je v svetovnem merilu ubrana v eno: v veliko bitko naše dobe za družbeno pravičnost? V bitko za vsakdanji kruh in za streho nad glavo, za varno in intimno človekovo življenje?

Toda kaj, če v tej deželi ljudi in avtomobilov ugasnejo luči in popuste zavore?

Rim pred dvanajsto?

Ne vem.

Le bežen popotnik sem v tem tujem velikem mestu.

—Ljudska Pravica

HIŠE NAPRODAJ

LASTNIK

PRODA HIŠO ZA DVE DRUŽINI. SE LAHKO ODDAJO TUDI POSAMEZNE SOBE.

Vpraša se na 15307 HOLMES AVENUE

AMERIŠKA IN EVROPSKA OZNAČBA MER

Pri čevljih je razlika v označbi 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali pri ženskih čevljih.

Na primer: če vam pišejo, da želite čevlje št. 39, to je ameriška mera 6 in pol, št. 40 je 7, št. 41 je 8, št. 42 je 9, št. 43 je 10, št. 44 je 11.

Ženski čevlji so navadno manjši nego gornje mere. Tako bi na primer: št. 38 bila št. 6, št. 37 št. 5, št. 36 št. 4.

Ženske obleke: št. 40 je ameriško 32, 42 je 34; 44 je 36; 46 je 38; 48 je 40 itd., vedno za 8 točk manjše od evropske mere.

Pri moških oblekah pa se začenja v Evropi z št. 42, kar je v Ameriki 33; 44 je 34; 46 je 36; 48 je 38; 50 je 39; 52 je 41; 54 je 43 in 56 je 45. (Se vrti med 10 11 točk razlike.)

Približna metrična dolžina po ameriški meri:

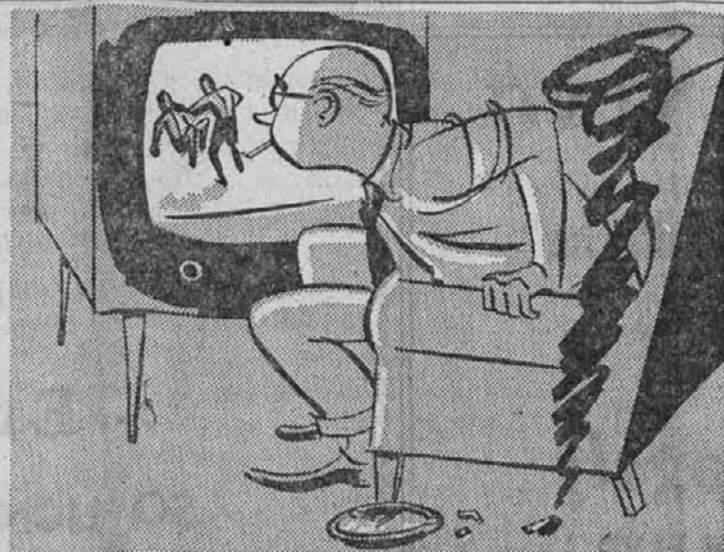
- 1 centimeter — 0.3937 inča.
- 1 meter — 3.2088 čevlja ali 1.0936 jarda.
- 1 kilometer — 0.6214 "statute" milje oziroma dolžina milje, sprejeta potom zakonodaje.
- 1 kilometer na vodni površini je 0.5369 "nautical" milje.
- Enako je pri deklicah drugačna evropska mera. Št. 38 je ameriško 12; 40 je 14; 42 je 16; 44 je 18 in 46 je 20.
- Moške srajce: št. 35 je ameriško 13 in pol; 36 je 14; 37 je 14 in pol; 38 je 15; 39 je 15 in pol; 40 je 15¾; 41 je 16; 42 je 16 in pol in 43 je 17.

Good Food Means Good Health

Youngsters can't seem to get too many wholesome foods. Child Health Day in May emphasizes that need, so celebrate the occasion with a nutritious quick-cooking tapioca dessert that contains an egg and milk with fruit as a garnish.

Tapioca Fruit Whip	
1 egg white	3 tablespoons quick-cooking tapioca
2 tablespoons sugar	1/8 teaspoon salt
1 egg yolk	2 tablespoons sugar
2 cups milk	1/2 teaspoon vanilla
	1/2 cup strained apricots
- Beat the egg white until foamy. Add 2 tablespoons sugar and continue beating with egg beater until meringue stands in soft peaks. Set aside.
- Mix egg yolk, milk, tapioca, salt, and 2 tablespoons sugar in saucepan. Cook and stir over medium heat until mixture comes to a full boil (5 to 8 minutes). Pour a small amount of hot mixture gradually into meringue, blending well. Quickly stir in remaining tapioca mixture. Add vanilla. Let stand 15 to 20 minutes; stir. Chill. Place tapioca cream in serving dishes. Garnish with strained apricots. Makes 5 or 6 servings.

FIRE...BEWARE!

...careless smokers! They start lots of fires! Other good rules are: Don't use frayed electric cords — Don't use flammable cleaning fluids — Don't overload your wiring system — Don't smoke in bed — Don't let children play with matches — Clean out junk from attic and basement and Be careful with oil stoves!

SPARKY SAYS:
DON'T GIVE FIRE
A PLACE TO START!

Many Happy Returns Of The Day!

This is the best anniversary our U. S. Savings Bonds ever had

Just 15 years ago, in May, 1941, millions of Americans started buying Series E Savings Bonds through the U. S. Treasury Department. Those Bonds were called Defense Bonds in that troubled time. And if you were like most people, you bought them to help your country.

Let's see how your investment has paid off. First of all, you helped end tyranny on foreign shores and bring back peace to the world. Secondly, you helped finance the greatest prosperity this country has ever known. And equally important, your Bond investment has made a lot of your own personal dreams come true. New homes financed through Savings Bonds.

College educations paid for by Bonds. Retirement day brightened by Bonds. Yes, there have been many, many happy returns — thanks to United States Savings Bonds.

Just stop and think. If you had bought just one \$50 Bond a month at \$37.50, every month since the beginning of the Bond Program, your investment would be worth \$8,242 today. Start buying one \$50 Bond a month today — and 15 years from now you'll have a cash reserve of \$8,372.

So don't delay. Sign up for Payroll Savings where you work or buy Bonds regularly where you bank. Make sure that you get in on these happy returns.

15 Years of making dreams come true through U.S. Savings Bonds

The U. S. Government does not pay for this advertising. The Treasury Department thanks, for their patriotic donation, the Advertising Council and

ENAKOPRAVNOST

Gustave le Rouge:

MISTERIJA

ROMAN

(nadaljevanje)

—Kloroform! je zaklical. Sedaj razumem vse . . . Nekdo se je danes ponoči splazil v moje stanovanje in me je kloroformiral, da me okrađe.

Mlači mož je naglo zagrabil za svojo listnico in v trenutku opazil, da so mu izginili papirji.

To bi bil pač lahko vnaprejši vedel, je jezno zaklical. Vzeli so mi pisanje profesorja Parkerja in druge važne beležke.

—Gotovo niso bili navadni tatovi, je pripomnil Tolliam. Ničesar se niso dotaknili, ničesar niso odnesli, ničesar spravili v nered. Ali ne sumite nikogar?

Lionel ni odgovoril; nenaodoma se je spomnil Misterije in načina, kako vsiljivo ga je izpraševala.

—Zame je to jasno kot beli dan, je zamrmral. Edino Misterija se je mogla polastiti dokumenta. Toda s kakšnim namenom? Ali mi hoče zabraniti, da odpotujem?

—Mislim, ga je prekinil indijski služabnik, da vas hočejo oni, ki so vas okradli, prehiteti in se polastiti pred vami zaklada svetišča Aztekov.

Lionel Brady je zmignil z ramami.

Če je stvar taka, so tatje vsekako izgubili svoj čas, kajti k sreči sem bil tako previden, da sem izbrisal označbo zemljepisne dolžine.

—Toda vaše beležke?

—Da, res je, a stalo jih bo dosti truda, preden se bodo spoznali v teh mojih beležkah. Naj bo kakorkoli že, dogodek te noči je svarilo, ki mi bo poslej dobro služilo.

—Zakaj ne bi poskusili, je dejal Tolliam, misliti to žensko, da vam vrne vaše papirje?

—To bi bilo zamašeno, ne poznaš Misterije. Vse bi očitno tajila in ker nimam niti najmanjšega dokaza . . .

V tem hipu je zbudil Lionelovo pozornost čuden predmet, ki je ležal poleg njega na preprogi in ki ga je v svoji skrbi za gospo-

darja celo Tolliam prezrl. Stvar je bila kakor velik pajek. Kot gotove japonske igračke iz celuloida ali ebonita, je bila na videz živa.

Lionel je prijel žival in jo pozorno ogledoval.

—Ne vem, kaj pomeni ta umetna živalica . . . Če so jo pozabili vlomilci, je treba reči, da se zabavajo z otročarijami.

Toda Indijec Tolliam se ni smejal.

—Ta pajek, je izjavil zelo resno, ima morda simboličen pomen. To je pretnja proti vam in znači, da se nikar ne ustavljajte načrtom onih, ki so vam ukradli papirje.

Lionel se je jezno zganil. —Če mislijo, da me preplašijo, je zaklical, se motijo. Sklenil sem, da grem profesorju Parkerju na pomoč in nič me ne bo moglo zadržati; odpotujem še danes.

—Premislite dobro, gospod, je dejal Tolliam s skoraj prosečim glasom. Kar se vam je dogodilo, je zelo čudno. Mogoče sovražnike imate . . .

—Prekosim jih na ta način, je dejal veselo Lionel, da jih prehitim. Izgubili bodo mnogo časa s tem, da bodo iskali zemljepisno dolžino. Ko jo najdejo, bom jaz morda že zdavnaj na cili.

—Torej v resnici odpotujete? Indijec ga je gledal čisto preplašeno.

—Da, pošteni moj Tolliam, odpotujem in moj sklep se ne da spremeniti. Pripravi mi takoj navaden nahrbtnik in predvsem ne pozabi mojega browninga. Hitro bom kosil, potem pa grem v urad železniške družbe United Mexico Company.

Tolliam je odšel z globokim vzdihom, Lionel Brady pa je stobil v svoj toaletni kabinet. Čez pol ure ga je zapustil sveže obrit, oprhan in v polni posesti svo-

Chicago, Ill.**BUSINESS OPPORTUNITY**

CLFANERS — Will sacrifice or fixtures for sale. Rooms. Best offer.

SPRING 4-5075 or INDEPENDENCE 3-9387

RESTAURANT for Sale — Good location. Air conditioned. 728 S. State. Owner retiring.

Call Bittersweet 8-9085 after 2 p.m.

GROCERY - SCHOOL SUPPLIES

— 3-4 room apartment. Sacrifice. Reasonable on account of illness. NATIONAL 2-7594

CONFECTIONERY STORE — Good going business; reasonable; good location.

Commodore 4-9346 11700 Michigan Ave.

CLEANING STORE — Clearing district. Good business. Selling account of illness. Huffman pressers. Good spot tailor.

PORTSMOUTH 7-2868

DAIRY STORE — Ice Cream Fountain. Light lunch equipment. Near school. Money maker. On business street.

HOLLYCOURT 5-9396

LUNCH ROOM — Small 12 stool capacity. Apply at

Mary's Lunch 7732 S. Ashland Ave.

GAS STATION — Major Oil Co. 2 bays - 2 lifts - Center of Mount Prospect business district. Priced right.

CLEARBROOK 3-9885

je energije. Misel na pustolovsko ekspedicijo, na boj zoper misteriozne nasprotnike, je vrnila pogumnemu yachtmantu vso njegovo življenjsko moč in dobro voljo.

—Pred vsem gre za to, da osvobodim Parkerja, si je dejal. Kar se pa tiče Misterije, urediva najine račune malo pozneje.

Tretje poglavje
Mygali

V zapuščenem kraju predmestja North-Beach stoji še danes čudna zgradba: ima dve nadstropji in obstoji iz samih železnih plošč, ki so privite na jeklene trame. Od zunaj ni videti nobenega okna in težko je uginiti, na kak način je mogoče priti v to čudno hišo, kajti nikjer ni nobenih vrat in železne plošče so povsod iste velikosti in iste sive barve.

Če vprašate kakega prebivalca onega predmestja, vam bo odgovoril, da je bila ta hiša, zgrajena neposredno po velikem potresu, določena za tovarno raket in umetnega ognja. Bodisi da podjetje ni uspelo, ali pa da se je mestni svet protivil zgradbi take tovarne v neposredni bližini mesta, zgradba ni bila dogotovljena in dolgo časa je bila "železna hiša" prazna.

Tik poleg te čudne stavbe je stala razkošna vila, ki je bila pravzaprav določena za prebivališče ravnatelja te tovarne. Prošlo leto je to vilo kupila neka angleška dama, komtesa Sara de Gloucester, ona, ki so jo v gotovih mednarodnih krogih imenovali Misterijo.

Ta dama je hotela dati podreti železno hišo, da poveča svoj park, toda zaenkrat jo je, kakor so pravili dobro informirani ljudje, dala v najem nekemu izvoznicarju iz Lombard Streeta, ki je imel v njej zalogo blaga.

Tako se ni nihče več brigal za hišo brez oken, katere pročelje je razjedala rja.

V noči, v kateri je postal Lionel Brady žrtev čudnega vlomna, o katerem smo pripovedovali, je hitel proti temu samotnemu kraju možak, ki je bil elegantno oblečen in ni bil nihče drugi kot veliki kupčevalec z demantni iz Montgomery Streeta, po imenu Wilcox. Ovratnik površnika je imel privihan do ušes, klobuk potisnjen na oči in obračal se je pogosto, da vidi, mu li kdo ne sledi. Njegovo čudno, mrzlično vedenje je kazalo, da je zelo vznemirjen. Ko je prišel pred železno hišo, je šel železne plošče, počeni od levega ogla, in ko je došel do sedme, je pritisnil na vijak, ki se na zunanaj ni prav nič razlikoval od drugih. Potem je čakal.

Čez nekaj minut se je začelo lahno krtanje, ena železnih plošč se je premaknila in pokazala se je ozka odprtina.

Wilcox je vstopil, sledil nekaj časa temnemu hodniku, odprl vrata in se znašel v vestibulu, ki

ga je stražil slabo oblečen Kitajec, s katerim je tiho govoril par besed. Nato je šel v sredo vestibula, kjer so vodile železne polževe stopnice navzdol in izginil je v njih odprtini.

Kmalu nato je Kitajec, ki je bil še vedno nepremičen na svojem mestu, zapazil luž. Zasvetila se je v ozki odprtini, ki se je nahajala sredi vrat. Trikrat se je luč zasvetila in je spet ugasnila: na ta način so zvonili obiskovalci. Vijak, ki je bil na zunanjem zidu hiše, je pri pritisku avtomatično vezal električno stikalo. Kitajec je takoj potegnil za ročaj, ki je bil zvezan z vrati na cesti in minuto pozneje je vstopil možak kakih štirideset let, Mr. Jedediah Buxton, eden najbogatejših žitnih trusterjev v San-Francisku. Kitajcu je šepnil iste kabalistične besede kot draguljar Wilcox in izginil je kot on po železnih stopnicah.

Ko je prehodil dvajset stopnic, je došel v prostorno in čisto iz železa zgrajeno dvorano. V sredi je stala dolga miza, pokrita s papirjem, okoli mize je sedelo v globokih usnjenih naslonjačih sedem gentlemanov najkoreknejšega tipa. Prazen naslonjač je čakal zakasnelega Buxtona.

—Hitite vendar, Mr. Buxton, je dejal šaljivo draguljar Wilcox novemu prislec; čakali smo vas, da začnemo.

Kitajec Wang-Tai, ki so ga dobro poznali v orientalskem predmestju kot trgovca z opijem, in ki je bil na videz vodja ostalih članov družbe, je prosil za molk:

—Gentlemen, je začel in njegove male podolgate oči so se ironično in hudomušno bliskale, novice niso ravno najboljše. Ta mesec si imamo razdeliti samo tristo tisoč dolarjev. To je malo, če pomislimo na riziko in na uplačane deleže.

Takoj se je dvignil protest, in sicer s strani kapetana Georgija Borrowa, ki pa je bil boljše znan pod priimkom Rattlesnake (kača klopotača) in je bil že nšetokrat kompromitiran kot morski ropar, a se je znal vedno izmazati na neverjetne načine.

—To ni mogoče, je vzkliznil; prošli mesec je bilo 500,000 dolarjev in ne morem si razložiti velike razlike med obema številkami.

Wang-Tai je odgovoril z medeno uljudnostjo:

—Ali hočete pregledati potankosti računa, ki ga je šef že odbril?

Ta edina beseda je imela za posledico, da je na mestu pomirila jezo spoštovanja vrednega kapetana.

ZAVAROVALNINO

proti

ognju, tatvini, avtomobilskim

nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

19461 SO. LAKE SHORE BLVD.

Pokličite:

Ivanhoe 1-9382

A Red Feather Agency of Your Community Chest

THE INTERNATIONAL INSTITUTE OF YWCA

CITIZEN'S BUREAU

Formerly Located in The Marshall Building

Were During 1954 Consolidated To Form

THE NATIONALITIES SERVICES CENTER

NOW LOCATED AT

1620 PROSPECT AVE.

PHONE SU. 1-4560

—Dobro, je mrmral, če je vse v redu . . . Saj veste, stara mrčina sem, toda na dnu srca iskren kot vsak pravi mornar.

Nihče ni odgovoril na njegove besede in Wang-Tai je začel čitati poročilo o položaju z jasnostjo in eleganco, ki bi delala vso čast direktorju kake finančne družbe.

Podjetja tega združenja pa so bila prav posebne vrste: tako na primer so jadrnico, ki so jo zavarovali za zelo visoko svoto, skrivno razovorili ter blago nadomestili s kamenjem in prstjo. Ko je bil ladja na širokem mor-

ju, jo je dal kapetan Rattlesnake pri najlepšem vremenu potopiti in mirno se je vrnil na obrežje v čolnu s pol ducatom lopovov, ki so tvorili moštvo potopljenega ladje. Zavarovalna družba je bila prisiljena plačati, ker ni bilo mogoče dokazati zločina.

Ali pa na primer druga zadeva: draguljar Wilcox je bil prodal hčerki nekega milijarderja ovratni biserni nakit za 30,000 dolarjev. Nekaj dni pozneje je s pomočjo sodelovanja mastno plačane sobarice nakit spet prišel nazaj v železno blagajno draguljarja. Milijarderka pa je imela v svoji omari nakit iz ponare-

jenih biserov, ki je bil popolnoma enak prvemu. Minar Buxton je bil specialist za požare, vsak čas je imel tri ali štiri pravde z zavarovalnimi družbami.

Iz teh primerov že lahko sklepamo, da je bilo delovanje ostalih članov združenja prav tako pošteno vrste in da ni bilo med temi elegantnimi gentlemeni nič enega, ki ne bi zaslužil, da sedi na električni stol.

Ko je bila vsota, ki jo je označil Wang-Tai, pošteno razložena, je Kitajec, ki se je taktično vedel kot predsednik skupine, spet povzel besedo:

(Dalje prihodnje)

V BLAG SPOMIN

OB ČETRTI OBLETNICI ODKAR JE UMRL MOJ LJUBLJENI IN
NIKDAR POZABLJENI SOPROG, OČE IN BRAT

1898

1952

Joseph (Tinko) Udovich

KI JE SVOJE OČI ZATISNIL ZA VEDNO
DNE 1. MAJA 1952.

Lepo bilo je življenje
ob Tebi, dragi Tinko moj,
ljubezen v srcih, smeh na ustnih,
živela srečna sem s Teboj.

Pa prišel je prvi maj,
ki prinaša cvetja in lepote,
a za Te bil je smrtni dan,
ta dan veselja in krasote.

Smrt je kruta, smrt je strašna
uniči up, razdre vezi,
ostane le boleste v srcu
in lep spomin na prošle dni.

Žalujoči:

FRANCES, soproga
EDWARD, sin
LEONORA, sinaha
ANTON, brat
MILKA, DANICA, ZALIKA in JOŽICA, sestre
FRANCES UDOVICH, teta
DANICA HRVATIN, sestrična
in več sorodnikov

Euclid, Ohio, dne 1. maja 1956.

TISKOVINE

IZDELANE V TISKARNI

Enakopravnosti

SO LIČNE IN V NAJNOVEJŠEM TISKU

—Cene so zmerne—naročila hitro zgotovljena—

Se priporočamo društvom,

trgovcem, obrtnikom in posameznikom

ENAKOPRAVNOST

6231 ST. CLAIR AVE.